



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: JUDr. Š. K., narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: předseda Okresního soudu v Děčíně,
sídlem Masarykovo náměstí 1/1, 405 97 Děčín,

o žalobě proti výtce uložené žalobci tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně dne 11. 1. 2021 pod sp. zn. 50 Spr 36/2021,

takto:

- I. Výtka uložená žalobci tehdejší předsedkyní Okresního soudu v Děčíně dne 11. 1. 2021 pod sp. zn. 50 Spr 36/2021 **se zrušuje.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 300 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení výtky ze dne 11. 1. 2021, sp. zn. 50 Spr 36/2021, kterou mu podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“) uložila tehdejší předsedkyně Okresního soudu v Děčíně (dále jen „tehdejší předsedkyně“) za to, že dne 5. 1. 2020 na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednání s tehdejší předsedkyní přišel do její kanceláře bez použití jakéhokoli prostředku ochrany dýchacích cest (roušky, šály, respirátoru), na základě její výzvy sice použil roušku poskytnutou ze správy soudu, nicméně téhož dne se opětovně v prostorách chodeb soudu pohyboval bez ochranného prostředku dýchacích cest, ačkoli byl na povinnost nosit v budově soudu ochranné prostředky dýchacích cest tehdejší předsedkyní v minulosti výslovně upozorněn. Tím žalobce podle tehdejší předsedkyně zaviněně porušil jak povinnosti stanovené ústředními orgány ve věci ochrany zdraví, tak povinnosti stanovené vedením soudu v rámci krizového řízení, kdy nedodržování těchto pravidel se uskutečnilo ve veřejných prostorách soudu, před veřejností a dále též v přítomnosti jiných soudců a v kancelářích zaměstnanců, kteří s ohledem na výskyt onemocnění COVID-19 mezi zaměstnanci a soudci vznášejí vůči takovému chování důvodné námitky.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že výtka obsahuje nedostatečné vymezení skutku a právní povinnosti, k jejímuž porušení mělo dojít. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 79/2016 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 62/2018 uvedl, že vytýkané jednání, tedy vymezení skutku, musí být zcela srozumitelné a nezaměnitelné, neboť výtka tvoří překážku *ne bis in idem*. Podle žalobce lze za určitou a srozumitelnou považovat jen tu část odůvodnění výtky týkající se popisu žalobcova jednání spočívajícího v tvrzení o vstupu žalobce do kanceláře tehdejší předsedkyně bez roušky dne 5. 1. 2020 (podle žalobce se tehdejší předsedkyně ve výtce dopustila překlepu – ve skutečnosti šlo o den 5. 1. 2021) a jejímu nasazení k výzvě tehdejší předsedkyně. Zbývající popis skutku není podle žalobce natolik určitý a srozumitelný, aby splňoval požadavky na řádné odůvodnění výtky, a založil tak překážku *ne bis in idem*, neboť obsahuje pouze nekonkrétní a časově neurčené konstatování pohybu soudce v budově bez roušky. Žalobce zdůraznil, že konkretizace tvrzeného pochybení z hlediska místního a časového vymezení je významná z hlediska jeho posouzení jako profesního či neetického jednání, neboť odlišně lze nahlížet na jednání v nepřístupné části budovy po skončení pracovní doby a na jednání v přítomnosti veřejnosti.
3. Podle žalobce musí být z obsahu výtky zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti jsou soudci vytýkány a jak jsou takto identifikované skutečnosti právně hodnoceny, tj. jaké konkrétní zákonem stanovené povinnosti soudce porušil. Z odůvodnění musí být zřejmé, jaký typ pochybení podle § 88a zákona o soudech a soudcích žalobcovo jednání naplnilo, zda se jednalo o pochybení profesní, či o poklesky v chování. Z odůvodnění výtky však podle žalobce není zřejmé, jak se jemu vytýkané jednání dotklo plnění jeho profesních povinností či v čem spočívá neetičnost jeho jednání. Žalobce dále uvedl, že v odůvodnění výtky je obecně uvedeno, že soudce svým jednáním porušil povinnosti stanovené ústředními orgány ve věci ochrany zdraví a stanovené vedením soudu v rámci krizového řízení, aniž by byl precizován konkrétní právní předpis, jenž měl být porušen. Dodal, že opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2020 bylo v době uložení výtky zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 18 A 59/2020, přičemž důvody zrušovacího rozhodnutí se identicky vztahují k navazujícímu opatření ze dne 20. 11. 2020, které je pouhým opisem zrušeného opatření, i k rozhodnutí krizového štábu Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2020.
4. Žalobce konstatoval, že nebyly dodrženy základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť žalobci nebyla poskytnuta možnost vyjádřit se k vymezenému

skutku, když výtku obdržel až den po vyhotovení jejího písemného znění. Podle žalobce porušila tehdejší předsedkyně rovněž zásadu legitimního očekávání vymezenou v § 2 správního řádu, jelikož při osobním jednání se žalobcem dne 5. 1. 2021, které nastalo po tvrzeném poklesku žalobce, jej na pochybení neupozornila a nijak se jím nezabývala. Také časové hledisko oddělující žalobcův skutek od okamžiku vyhotovení výtky svědčí o porušení žalobcova legitimního očekávání. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že uložení výtky bylo reakcí na jeho opakovanou ostře nesouhlasnou reakci na způsob, jakým tehdejší předsedkyně rozhodla o žalobcově povinnosti vyřizovat záležitosti jím zastupované, dlouhodobě nepřítomné kolegyně.

5. Podle žalobce z popisu skutku nelze dovodit žádné skutečnosti, jak se popsané jednání projevilo ve vztahu k povinnostem soudce či v čem je lze považovat za neetické, a proto namítal materiální nedůvodnost uložení výtky. Z jejího odůvodnění rovněž není zřejmá forma žalobcova zavinění a absduje také bližší popis jednání, který by umožnil je adekvátně kvalifikovat. Podotkl, že tehdejší předsedkyně v průběhu nouzového stavu velmi iniciativně přijímala opatření v rámci krizového řízení soudu a krizový štáb soudu, jemuž předsedala, přijímal pravidla krizového řízení v množství větším, než byl žalobce schopen uchopit. Některá krizová opatření doznala změn dříve, než stihla zakotvit ve vědomí zaměstnanců soudu. Z uvedeného důvodu žalobce zůstával v přesvědčení, že uzavřená část chodby ve 2. patře, v níž se nachází kancelář tehdejší předsedkyně a správy soudu, je neveřejným prostorem soudu, kde není stanovena povinnost nošení ochrany dýchacích cest, ačkoli uvedené opatření tehdejší předsedkyně ze dne 7. 9. 2020 bylo ke dni tvrzeného deliktního jednání žalobce již zrušeno, a to opatřením ze dne 10. 9. 2020.
6. Žalobce uzavřel, že tehdejší předsedkyně nepostupovala způsobem, který předvídá judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví z hlediska možnosti ukládání výtky podle § 88a zákona o soudech a soudcích. Primárně byla tehdejší předsedkyně povinna seznámit žalobce s tím, jaké konkrétní skutečnosti jsou mu vytýkány, a teprve po vyslechnutí žalobce měla zvažovat další postup ve věci. V úvahu přitom měla vzít povahu pochybení, kterého se žalobce dopustil, povahu výtky jakožto zásahu orgánu moci výkonné do moci soudní a uvážit, zda k řešení záležitosti nejsou adekvátnější jiné manažerské nástroje, jež má předseda soudu k dispozici.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Tehdejší předsedkyně ve svém vyjádření uvedla, že ve výtce došlo k chybě v psaní, kdy namísto 5. 1. 2021 bylo uvedeno 5. 1. 2020. Tento rozpor lze podle tehdejší předsedkyně odstranit výkladem časové posloupnosti, přičemž sám žalobce toto považoval za překlep. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 38/2006 tehdejší předsedkyně podotkla, že rozhodnutí nemůže být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost tehdy, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem; to platí tím spíše v případě písarské chyby. Konstatovala, že k uvedenému chování žalobce došlo dne 5. 1. 2021, povinnosti stanovené v uvedených mimořádných opatřeních se na žalobce plně vztahovaly a žalobce byl povinen se podle nich chovat. Dodala, že i vnitřní pokyny krizového štábu byly v souladu s výše uvedenými povinnostmi a žalobce nemohl mít pochybnosti, zda jsou tyto povinnosti vyžadovány. K nedostatečnému vymezení skutku tehdejší předsedkyně uvedla, že skutek spočívající v příchodu do její kanceláře dne 5. 1. 2021 byl vymezen dostatečně a určitě. Souhlasila s žalobcem, že část skutku spočívající v tom, že se téhož dne opětovně v prostorách chodeb soudu pohyboval bez ochranného prostředku dýchacích cest, není

zcela přesně specifikována, ale je jisté, že se jednalo o pohyb po budově soudu dne 5. 1. 2021, z čehož lze jednoznačnost skutku dovodit.

8. Podle názoru tehdejší předsedkyně je právní posouzení, tedy porušení povinnosti stanovené mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 20. 11. 2020, uvedeno v prvním odstavci výtky. Důvod, proč jednání bylo shledáno jako drobný poklesek v chování, je pak obsažen v předposledním odstavci uvedené výtky. Konstatovala, že jako zaměstnavatel byla povinna chránit zdraví zaměstnanců soudu. Z výtky je podle tehdejší předsedkyně rovněž zřejmé, že se nejedná o drobný nedostatek v práci, ale o drobný poklesek v chování, neboť soudce nedodržel povinnosti stanovené všem osobám, které se pohybují v budově soudu, rozhodnutím ústředních orgánů veřejné správy.
9. K námitce nedodržení základních zásad činnosti správních orgánů tehdejší předsedkyně uvedla, že výtka měla být řešena po poradě soudců dne 11. 1. 2021, avšak žalobce se bez uvedení důvodu porady nezúčastnil. Na následující den byla s žalobcem domluvena schůzka, na kterou se žalobce nedostavil, ale přišel tehdejší místopředseda soudu pro civilní úsek Mgr. Jiří Gloc s tím, že situaci s žalobcem už asi půl hodiny probírají a že žalobci sdělil, z jakých důvodů byla výtka uložena. Mgr. Gloc současně tehdejší předsedkyni tlumočil žalobcovu žádost o neuložení výtky a k jejímu dotazu uvedl, že se žalobce s touto žádostí na ni osobně obracet nebude. Tehdejší předsedkyně pověřila Mgr. Gloce, aby žalobci umožnil prostudovat spis, poskytl mu možnost vyjádřit se a doručil mu písemné vyhotovení výtky. Podle tehdejší předsedkyně se žalobce sám připravil o možnost vyjádření tím, že se odmítl dostavit k projednání, přičemž vyjádření provedl směrem k tehdejšímu místopředsedovi soudu, který s ním tehdejší předsedkyni seznámil.
10. Tehdejší předsedkyně podotkla, že výtku uložila za porušení povinnosti, které zjistila dne 5. 1. 2021 tak, že žalobce osobně vstoupil do její kanceláře bez ochrany dýchacích cest, a to přesto, že k porušení této povinnosti došlo z jeho strany opakovaně a byl na to upozorňován jak tehdejší předsedkyní, tak tehdejším místopředsedou soudu Mgr. Glocem, kterého tehdejší předsedkyně pověřila, aby s žalobcem jeho jednání probral. O tomto tehdejší předsedkyně nevedla žádné záznamy, neboť měla za to, že tato forma bude postačující. K množství vydaných opatření uvedla, že to záviselo na iniciativě vlády a ústředních orgánů veřejné správy. Podle tehdejší předsedkyně i jedno porušení povinnosti uložené opatřením vydaným na základě zákona, které by mohlo být posuzováno jako přestupek, je dostačujícím k uložení výtky. Popřela, že uložení výtky bylo reakcí na plnění povinností žalobce jako zastupujícího soudce. Výtka neměla jiný důvod než ten, aby žalobce začal dodržovat uvedená protiepidemická opatření. Dodala, že k uložení výtky došlo z důvodu velmi nepříznivé epidemiologické situace na soudě a že si zaměstnanci soudu stěžovali na to, že k nim do kanceláří vstupují soudci bez ochrany dýchacích cest. K prokázání shora uvedených skutečností tehdejší předsedkyně navrhla svůj výslech a výslech svědka Mgr. Jiřího Gloce. Navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Posouzení věci soudem

11. Primárně se soud zabýval otázkou, zda výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích podléhá soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví. K obdobné otázce se ve vztahu k výtce uložené státnímu zástupci podle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“) vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, publ. pod č. 3779/2018 Sb. NSS. Ve zmíněném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zastupitelství je rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle názoru zdejšího soudu lze tento závěr týkající se projednatelnosti žaloby proti výtce uložené podle zákona o státním zastupitelství plně vztáhnout i na možnost projednání žaloby proti výtce uložené soudci podle § 88a zákona o soudech a soudcích; ze shodné premisy ostatně vycházel Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 As 1/2020-53, publ. pod č. 4199/2021 Sb. NSS. Zdejší soud proto konstatuje, že žalobcem napadená výtka je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a podaná žaloba je projednatelná ve správním soudnictví.

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
13. Napadené rozhodnutí (výtku) soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle § 88a zákona o soudech a soudcích platí, že „[d]robné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu vytkne, je-li to postačující.“
16. Soud připomíná, že v napadené výtce je jako důvod jejího uložení (popis skutkového děje) uvedeno následující: „Dne 5. 1. 2020 jste na jednání s předsedkyní soudu přišel do její kanceláře bez použití jakéhokoli prostředku ochrany dýchacích cest (roušky, šály, respirátoru). Na základě její výzvy jste použil roušku poskytnutou ze správy soudu. Téhož dne jste se však opětovně v prostorách chodeb soudu pohyboval bez ochranného prostředku dýchacích cest.“ Ve výtce je dále uvedeno, že žalobce zaviněně porušil povinnosti stanovené ústředními orgány ve věci ochrany zdraví, ale i povinnosti stanovené vedením soudu v rámci krizového řízení. Tyto povinnosti byly podle napadené výtky stanoveny mimořádným opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2020 a následně ze dne 20. 11. 2020, a rovněž rozhodnutím krizového štábu Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 10. 2020.
17. Nejprve se soud zabýval námitkou nedostatečného popisu skutku. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, publ. pod č. 3779/2018 Sb. NSS, lze dovodit, že ačkoli je výtka upravena zcela mimo strukturu standardního kárného řízení, je svým účelem a systematickým zařazením aktem analogickým s kárnými opatřeními. V rozhodnutí ze dne 17. 6. 2020, č. j. 12 Ksz 7/2019-196, se Nejvyšší správní soud jako soud kárný zabýval požadavky na vymezení skutku v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kárném řízení a dospěl k závěru, že popis skutku v návrhu na zahájení kárného řízení (srov. § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů) musí kárně obviněnému umožnit vést řádnou obhajobu, vymezit rozsah přezkumu ze strany kárného soudu, včetně posouzení překážky věci rozhodnuté; na vymezení skutku v návrhu lze klást o něco mírnější nároky, než je tomu v případě rozhodnutí kárného soudu, kterým se kárně obviněný shledává vinným. V citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud jako soud kárný podotkl, že „[k]árné řízení má povahu řízení o disciplinárním deliktu, které jsou součástí správního trestání ... Lze proto vyjít též z judikatury ke správnímu trestání, která sama o sobě vychází zpravidla z trestněprávní doktríny a judikatury.“ Náležitostmi popisu skutku v rozhodnutí o jiném správním deliktu se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, kde dospěl k závěru, že výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Podle názoru zdejšího soudu je třeba na výtku podle § 88a zákona o soudech a soudcích vztáhnout shodné nároky jako na popis skutku ve výroku rozhodnutí o jiném správním deliktu, neboť uložení výtky je soudce uznán vinným, a tudíž musí být vytýkaný skutek přesně vymezen.

18. Jednání, jehož se měl žalobce dopustit, bylo ve výtce z hlediska času vymezeno dnem 5. 1. 2020 (pozn. soudu: správné datum je 5. 1. 2021; oba účastníci řízení se shodli na tom, že ve výtce uvedené datum 5. 1. 2020 je důsledkem chyby v psaní, tehdejší předsedkyně ani žalovaný však tuto chybu v psaní neopravili) a jako místo spáchání je uvedena kancelář tehdejší předsedkyně a prostory chodeb soudu. Na základě výše uvedených požadavků na popis skutku soud konstatuje, že vymezení času i místa spáchání předmětného jednání považuje za zcela nedostatečné. Jednání by mělo být vymezeno uvedením konkrétního časového rozpětí, v rámci kterého se předmětný skutek odehrál, (tedy nikoli pouze označením dne) a podrobnějším popisem místa, kde k vytýkanému jednání došlo, například uvedením patra a části chodby, neboť při takovéto neúplnosti vymezení skutku hrozí záměna sankcionovaného skutku s jiným. Zjištěná nedostatečnost popisu skutku v napadené výtce představuje ve smyslu výše citované judikatury podstatnou vadu řízení a je důvodem pro zrušení napadené výtky podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Příslušná žalobní námitka je tudíž důvodná.
19. Dále se soud zabýval žalobcovou námitkou, že mu nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům napadené výtky před jejím vydáním. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, publ. pod č. 3779/2018 Sb. NSS, mimo jiné vyslovil, že na ukládání výtky podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství se použijí pouze základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až § 8 správního řádu. Tento závěr podle názoru zdejšího soudu platí i pro výtku podle § 88a zákona o soudech a soudcích. V totožném usnesení (odst. 79 odůvodnění) rozšířený senát Nejvyššího správního soudu výslovně konstatoval, že ze základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v § 2 až § 8 správního řádu vyplývá, že státní zástupce musí před vydáním výtky dostat prostor k vyjádření. V citovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu je pak v odstavci 71 výslovně uvedeno: „*Předpokladem pro takový postup (uložení výtky – poznámka soudu) je ovšem možnost předešlého ‚slyšení‘ dotčené osoby, v němž se může vyjádřit k vymezenému skutku. Kárné provinění jakožto ‚etalon‘ pro posuzování drobných nedostatků a poklesků je koncipováno jako zaviněné jednání či chování. Dovodit subjektivní stránku bude nezbytné i v případě udělení výtky. Vyjádření osoby, již má být výtkou*

udělena, byť rovněž neformálně učiněné, ale z praktických důvodů zachycené a zaznamenané, je tedy důležité pro správné vymezení skutku a jeho právního posouzení v ukládané výtce.“ Zdejší soud neshledal žádný důvod odchytil se od výše uvedených závěrů, které nepochybně platí i pro ukládání výtek soudcům. Soud zároveň zdůrazňuje, že nemůže jít toliko o formální možnost se vyjádřit; vyjádření osoby, jíž má být výtka uložena, musí předcházet vlastnímu uložení výtky tak, aby se dotyčný mohl obhájit a případně též dosáhnout toho, že výtka vůbec uložena nebude. Odůvodnění uložení výtky by pak mělo reagovat na argumenty, které dotyčný na svou obhajobu uplatnil.

20. V projednávané věci však z listin předložených tehdejší předsedkyní nevyplývá, že by žalobci byla dána před vydáním výtky možnost seznámit se s důvody, pro které mu má být výtka uložena, ani že by před jejím vydáním byla dána žalobci možnost se k vymezenému skutku vyjádřit (skutek navíc ani nebyl řádně vymezen – viz výše). Z textu samotné výtky a z písemného vyjádření tehdejší předsedkyně k podané žalobě vyplynulo, že písemné vyhotovení výtky bylo vypracováno dne 11. 1. 2021 a bylo předáno žalobci v rámci osobního pohovoru mezi žalobcem a tehdejším místopředsedou Mgr. Glocem dne 12. 1. 2021. Ačkoli tedy tehdejší předsedkyně v písemném vyjádření k žalobě tvrdila, že se žalobce připravil o možnost vyjádření tím, že se odmítl dostavit k projednání, soud zdůrazňuje, že sama zároveň poukazovala na to, že tehdejší místopředseda soudu dne 12. 1. 2021 seznámil žalobce s důvody, proč mu byla výtka uložena. Z toho podle názoru zdejšího soudu vyplývá, že uložení výtky nastalo dříve, než byl žalobce vůbec s čímkoli seznámen, údajná možnost vyjádřit se tudíž byla žalobci poskytnuta toliko formálně, aniž by měla jakýkoli vliv na uložení výtky. Takový postup je však ve světle výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v rozporu se základními zásadami správního řízení upravenými v § 2 až § 8 správního řádu, neboť žalobce nedostal žádný prostor k tomu, aby se před vydáním výtky k vytýkanému jednání účinně vyjádřil. V tom shledal soud další podstatnou vadu řízení a důvod pro zrušení napadené výtky podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. I tato žalobní námitka je důvodná.
21. S ohledem na výše popsané vady soud napadenou výtku podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Soud však současně nevyslovil, že se věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrací žalovanému k dalšímu řízení. Po zrušení uložení výtky, která je prvním úkonem v řízení, je na ni totiž nutno nahlížet, jakoby vůbec nebyla vydána. Je-li tedy tento úkon zrušen, znamená to ukončení předmětného řízení. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo a mohlo být pokračováno. Proto nebylo možné věc vrátit k dalšímu řízení (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 As 1/2020-53, publ. pod č. 4199/2021 Sb. NSS).
22. Výše popsané vady napadené výtky neumožnily soudu její další přezkum v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, proto se soud ostatními žalobními námitkami blíže nezabýval a rovněž v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl důkazy navržené tehdejší předsedkyní.
23. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a soud proto podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 300 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč a z náhrady důvodně vynaložených nákladů řízení žalobce v řízení o žalobě ve výši 300 Kč. V této souvislosti považuje soud za nutné poukázat na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, podle kterého „[z]ásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod naplňuje přiznání paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 3 [nyní odst. 4, pozn. soudu] advokátního tarifu.“ Závěry Ústavního soudu lze bez dalšího vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Podle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů náleží advokátovi náhrada účelně vynaložených hotových výdajů v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, nedohodli-li se advokát s klientem na jiné paušální částce. V projednávané věci učinil sám žalobce jeden úkon (podání žaloby). Jak už bylo výše uvedeno, žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto se jedná o situaci, kdy by mu při zastoupení advokátem náležela paušální náhrada hotových výdajů. Z tohoto důvodu soud s přihlédnutím k citovanému nálezu Ústavního soudu přiznal žalobci právě částku 300 Kč, jež představuje paušální náhradu hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. července 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu